

Πάνος Καπώνης

Τρία ποιήματα

ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ

ἔγχρωμο ἐργαστήριο
καί τό μαζικό μας αίμα νά χύνεται
ἀπό εὐαίσθητα πλευρά — ἀκτινογραφία
μέ τό ἄγγιγμα
ἠλεκτρονικῆς μουσικῆς ἀπό λευκά
σύννεφα
ἐκεῖ, ἀνάμεσα σέ δύο θολά βουνά
ὄλο τό ἀκροατήριο ἀπολοιφάδι λουλουδιῶν
κι ἓνα κομμάτι ὄχθης
δίπλα στά σκαλοπάτια
γιά ὥρες ἀτέλειωτες κι ἀπέναντι
ἀσπίδες καί ὄπλα
ἓνα τεθωρακισμένο

ἐπιτέλους μιλήστε γιά τό προκατασκευασμένο
σπίτι μου — λεωφόρος — στενό —
δύο κάθετοι δρόμοι νεκροί
μιλήστε γιά ἀμμουδερούς κήπους
καί τεράστιες λωρίδες ἀσφάλτου
ἢ τό μέγεθος μιᾶς λεκάνης
ἢ τήν δυσκοιλιότητα

στήν ἄλλη ἀνταπόκριση
στούς ὀρυζόνες στό φρεσκοκομμένο γρασίδι
στό τίναγμα τῆς φωτιᾶς
ὅταν ξεραίνει τήν ἀνάσα τῶν δημοσιογράφων
προσοχή, κείνες τίς μέρες
προσοχή στόν ἀσβέστη
καί στήν ραδιενέργεια τῆς ἀκτινογραφίας

πλευρά
μεγεθυμένα πλευρά καί θώρακες
κεῖνες τίς μέρες

στό ρεῦμα πού μᾶς πῆρε μαζί
μέ πεντακόσια πενήντα ἀκροτηριασμένα πρόσωπα
— γιατί σφάξανε τοὺς διανοούμενους
στό μακρινό Μπάγκλα Ντές; —

μά δέν μιλάω γιά θάνατο

αὐτός δέν μπορεῖ νά λύσει τίποτα
ἀπ' τήν ἀμφιβολία
ὅταν τεντώνει τό λεπτό του σαγόνι
σάν κοφτερή αἰχμή
σέ στυλ χασάπη

ἀλλά, μιλήστε ἐπιτέλους καθαρά
πίσω ἀπ' τίς κατεστραμένες ἀκτινογραφίες
«θέλουμε νεκρούς καί θεατρικά γεγονότα
σπαταλώντας τήν οὐσία τοῦ στρατοῦ»

κι ἄς προσπαθοῦμε νά ἐνωθοῦμε,
μέσα ἀπό δύο κιτριτισμένες ἀκτινογραφίες.

ΜΟΝΟΤΟΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ Σ' ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ

ἔτσι ξεκίνησε
σάν πλώρη τεράστια ποῦμπαινε στό λιμάνι
σακατεμένη ἀπ' τή νύχτα
καί τά παράθυρα μεγάλωσαν
σ' ἓνα κόκκινο φλάς
σέ χλομά μάγουλα
στήν ἀκτῆ
ἔνταση
μέ τό τελωνεῖο πού κόλλησε στά πλευρά
τοῦ карабиоῦ

ἔτσι μᾶς μίλησαν
γαλάζια διάσταση ὁμολογίας
σ' ἀσβεστωμένους τοίχους
ἤχοι ἀπό μάτια κόκκινα πρησμένα
κι οἱ φλέβες τῶν πεύκων
πιό πάνω
ὅπου κι ἂν στρίψεις
μπογιατισμένες μέ ἴλιγγο

στίς φλέβες τῶν πεύκων λοιπόν
μ' ἓνα αὐτοκίνητο ἄγονης γραμμῆς ἀνεβαίνουμε
μέ τούς ἀλήτες μέ τά πράσινα πηλίκια
καί τίς μονολιθικές γυναῖκες στήν ἀποβάθρα
τόσο μακριά, ἐμεῖς οἱ πειρατές
ἐμεῖς πρίν